

Γεώργιος Βιζυηνός

Γεώργιος Βιζυηνός:

123 χρόνια από το θάνατο του λογοτέχνη...*

* Ο Γεώργιος Βιζυηνός (πραγματικό ονοματεπώνυμο Γεώργιος Μιχαήλ Σύρμας ή Μιχαηλίδης), Βιζύη, Θράκης, 8 Μαρτίου 1849[3] – Αθήνα, 15 Απριλίου 1896 (47 ετών), ήταν Έλληνας πεζογράφος, ποιητής και λόγιος. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της ελληνικής λογοτεχνίας. ... (απόσπασμα)

Πηγές και λοιπές πληροφορίες :

1. www.el.wikipedia.org
2. <https://www.youtube.com/watch?v=dYA-euLDuSM> απαγγελία «Το όνειρο» από την Ιωάννα Σπανού
3. Βίντεο από εκπαιδευτήρια Κωστέα – Γείτονα «Ποίος ήταν ο Γεώργιος Βιζυηνός;» <https://www.youtube.com/watch?v=rj7XC4gwwrc>
4. Βίντεο από 4^ο λύκειο Αλίμου «Ο Βιζυηνός αυτοβιογραφούμενος» <https://www.youtube.com/watch?v=59miSpb0oIU>
5. Ο Ν. Ξυδάκης τραγουδά το ποίημα του Γ. Βιζυηνού «Αποχωρισμός» από το δίσκο του «Το αμάρτημα της μητρός μου» <https://www.youtube.com/watch?v=N58k4FZAgIc>
6. Γ. Βιζυηνού «Μοσκόβ Σελήμ» (ελεύθερο ψηφιακό βιβλίο) <https://www.ebooks4greeks.gr/%CE%BF-%CE%BC%CE%BF%CF%83%CE%BA%CF%8E%CE%B2-%CF%83%CE%B5%CE%BB%CE%AE%CE%BC>
7. Γ. Βιζυηνού «Το μόνον της ζωής του ταξιδιον» (ελεύθερο ψηφιακό βιβλίο) <https://www.ebooks4greeks.gr/%CF%84%CE%BF%CE%B7%CF%82-%CE%B6%CF%89%CE%B7%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B1%CE%BE%CE%B5%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%BD>

ΤΟ ΥΣΤΑΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

Σου γράφω πως μου λείπεις
γράφω γράμμα.
Με τα παιδιά της λύπης
ζω αντάμα.

Οι νεραντζιές στους δρόμους
βγάλαν άνθη.
Μα η ευωδιά τους μέσα μου
επικράνη.

Κι η περιστέρα που σου 'ρχόταν
στο μπαλκόνι,
σε ψάχνει και μου λέει
δεν είναι μόνη.

Κρύβεται τώρα πια
πίσω απ' τις φτέρες
και υπολογίζει αντίστροφα
τις μέρες...

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ένας Αποχωρισμός.
Ένα Όνειρο.²

Και ... ένα Ύστατο Γράμμα ...

Τ. 175 18-4-2019

Ένα μικρό αβγό
προσεκτικά ζεσταίνει,
να 'ρθεις να την ταΐσεις
περιμένει.

Οι πασχαλιές κοντράρουν
μες στην πόλη
και με το μοβ τους
την καρδιά μου βάφουν
όλη.

Είν' όλα εκεί όπου τα έχουμε
αφήσει.
το σπίτι πάγωσε, ξεκόπηκε
απ' τη φύση.

Μέσα βαθιά του ένα δάκρυ
το ποτίζει
κι έξω ποτέ ο χρόνος πίσω
δε γυρίζει...

Θαύματα μου χαρίζει
τα πιο ωραία...
Σου γράφω πρώτη μας φορά επιστολή.
Πρώτη μα και συγχρόνως τελευταία.
Κάθε πρωί φορά τη μαύρη τη στολή.
Παρατηρώ τριγύρω μου το έαρ
Και καταπίνομαι απ' του πένθους μου
το φρέαρ.

Μάνα, που θέλω να σου λέω όλα
τα νέα.
Πού να σου στείλω και με ποιο
ταχυδρομείο;
Ακολουθούμε την πορεία τη μοιραία
και τώρα ζω μία ζωή
και για τους δύο...

Να μου φιλήσεις θέλω
τον πατέρα...
Να του χαρίζεις αγκαλιές
όλη τη μέρα.
Μη μου φοβάστε, εδώ κάτω
όλα καλά...
Στα όνειρά μου να μου έρχεστε
αλλά ...

Να ξέρεις πως η Ανάσταση
κοντεύει...
Τ' αγριοπερίστερο στο χρόνο
ταξιδεύει.

Ο γιος σου,
Κυριάκος Περβανάς
18-04-2019